

Bergstijger Nieuws

België - Belgique
P.B.
2200 Herentals 1
8/4750

December - januari 2003 - 04 Jaargang 11.6 Tijdschrift

van de Natuurvrienden Bergstijgers Kempen

Colofon

Tweemaandelijks Tijdschrift

Verantwoordelijk uitgever:
Jef Van de Poel
Wuytsbergen 27
2200 Herentals

Afgiftekantoor:
Herentals 1

Redactie:
Jan Van de Ven
Jef Van de Poel

Vormgeving & preprint:
Gert Van de Ven

Copyright:
Het kopiëren van artikels is
toegelaten mits vermelding van bron
"Bergstijger Nieuws uitgave...." en
auteur.

Verspreiding:
Dit tijdschrift wordt gratis verspreid onder de
leden van afdeling Kempen, de afde-
lingssecretariaten en de adverteerders.

Sportfederatie:
De Bergstijgers Kempen zijn lid van de
Natuurvrienden Sportfederatie.

Abonnement:
Niet-leden kunnen een abonnement nemen
aan de prijs van 200 BF per jaar. Te storten
op rekening 001-1890284-24 van ATB Na-
tuurvrienden Bergstijgers, met vermelding
abonnement Bergstijger Nieuws 2002.

Artikels inleveren:
1 januari.....februari - maart
1 maart.....april - mei
1 mei.....juni - juli
1 juli.....augustus - september
1 september.....oktober - november
1 november.....december - januari

Zie ginds komt...

Beste Sint, graag wil ik weer harde speculaas om in de koffie te soppen en melkchocolade mannetjes. Let op Sint: melkchocolade ! Gene pure, dat lust ik niet. Verder wil ik jullie een aangename reis wensen van Spanje naar hier. Heilige man, als bergstijger wil ik u nog wat vragen: Het gaat over de route Sint. Ik wil volgend jaar ook Frankrijk door en ik kan wel enkele nuttige tips gebruiken. Het moet wel een mooie reis zijn, de Pyreneeën over, de oostelijke of westelijke kant van Frankrijk of zelfs langs het Centraal Massief. Ik weet nog een mooie halte in de Auvergne. En dat alles te paard en met dragers. Maar over de daken lopen met een paard, in deze tijd van het jaar? Is een bergezel niet veiliger? Die kunnen veel dragen en zijn het gewoon om over smalle bergwegels te lopen. En die dragers van u, sterke jongens zeker? Ik kan hun originele klederdracht niet plaatsen, waar komen ze vandaan? Ik wil niet racistisch zijn maar zijn

het negers, of Moren, of zien ze zwart van de schouw? Hun klederdracht en schoenen zijn ook niet aangepast aan het landschap en de kou. Ge ziet Sint, ik moet nog veel leren over trekken. Ik wil minder dragen als jij Sint. Want het onnodige uitdelen en bij de kinderen in de schouw laten afdalen dat zie ik niet zitten want ik heb schrik in smalle en diepe gangen. Speleo is mijnen tand niet, de bergen en mooie landschappen wel Sint. Dank u Sinterklaasje.

Wim

WANDEL MEE

Zaterdagavond 20 december 2003
Zondag 25 januari 2004

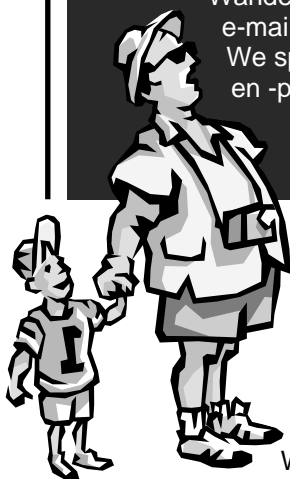
Wie zin heeft in een leuke wandeling van ± 20-25 km kan mee. Op zaterdagavond 20 december wandelen we:

“Mechelen in de donker”

Wil je mee, bel voor vrijdagavond naar de Wandelfoon 014/70.80.72 of e-mail naar wimcools@tiscali.be. We spreken dan een vertrekkur en -plaats af.

Wim

WIST JE DAT...

We bij voldoende belangstelling, af en toe op donderdag avond, samen met de sectie Antwerpen, in Wall street of NRG gaan muurklimmen. Kwestie van ons nog beter te trainen !!! Afspraak om 1900 uur aan het lokaal op de geplande data.
Interesse: Bel Peter 014 549277.

Er in de Natuurvriend welke tegen januari in uw bus valt, een foutje is geslopen. Op het inschrijvingsformulier van de cursus bergtrekker is de oude prijs van €98,00 blijven staan. De juiste prijs - zoals in de inleidende tekst vermeld - is €110,00. Op het laatste ogenblik is de overnachting van Bruly mee opgenomen.

Er regelmatig ter gelegenheid van allerlei activiteiten, een nieuwsbriefje wordt verspreid per e-mail. Zij die niet regelmatig zo'n mailtje krijgen toegestuurd: Maak via de website je mailadres bekend bij de redactie.

Wij op 17 januari te Herselt in het bergstijgerlokaal, de 'nationale bergstijger rally' (een oriëntatiezoektocht te voet) organiseren. Elke bergstijger uit de Kempen die niet mee organiseert, is van harte uitgenodigd om deel te nemen. Enige voorwaarde: een beetje overweg kunnen met kaart en kompas. De kleuren van de Kempen moeten immers verdedigd worden.

We dat we eerstdaags van onze ledenadministrator, een brief ontvangen ter verlenging van ons lidmaatschap. Je kan het aansluitingsformulier 2004 ook downloaden van de website, het invullen en per e-mail aan Leona doorsturen. Vergeet je bijdrage niet te storten.

Onze volgende clubavond / dia-avond 'Jordanië' doorgaat in samenwerking met de BAC-bergvrienden en we die avond nieuwe gezichten in ons lokaaltje mogen verwelkomen.

Op de website van de jeugd: <http://jeugd.bergstijgerskempen.be> kan je bij elke foto commentaar toevoegen en anderen kunnen hierop reageren. Men zeggen het voort.

BRENGT AVONTUUR IN JE FIGUUR

THUIS IN BUITENSPORTMATERIAAL

LIERSEWEG 124
2200 HERENTALS
TEL (014) 21 17 83
FAX (014) 22 49 81

OPEN DIN TOT ZAT. - 10.00 - 12.30 & 13.30 - 19.00

ACTIVITEITENKALENDER

2003

November 2003

za 29/11/2003 Speleo voor bergstijgersvrouwen (Paul Calders)

December 2003

do 4/12/2003 Muurklimmen Wallstreet (sectie Antwerpen)
vr 5/12/2003 Cursus oriëntatie
ma 8/12/2003 Bestuursvergadering Kempen
vr 12/12/2003 Cursus oriëntatie
za 13/12/2003 Wandelonomsch weekend te Yvoir (Hilde en Leo)
za 13/12/2003 Cursus oriëntatie praktijkvoormiddag Herselt om 0900 uur.
do 18/12/2003 Muurklimmen NRG (sectie Antwerpen)
vr 19/12/2003 Cursus oriëntatie
za 20/12/2003 Groepsweekend december te Grandglise. Wandelen (Nationaal)
vr 26/12/2003 Kerstmuurklimmen in't bergstijgerlokaal

2004

Januari 2004

vr 2/01/2004 Algemene ledenvergadering Bergstijgers Kempen
za 3/01/2004 8e Wintertrekking in de Eifel 3/4 januari (Stefan Jennes)
vr 9/01/2004 Feest-weekend te Arbrefontaine Liernieux 9 tot 11 januari
za 17/01/2004 Groepsweekend Rally te Herselt. (Nationaal) (Kempen richt in)
do 22/01/2004 Ijsklimmen 22/1 tot 24/1 Parc des Ecrins (Jan Verlinden)
do 22/01/2004 Muurklimmen NRG (sectie Antwerpen)
zo 25/01/2004 'Wandel mee' (Wim Cools)
vr 30/01/2004 Dia's: 'Jordanië' (Herman De Kegel)

Februari 2004

do 5/02/2004 Muurklimmen Wallstreet (sectie Antwerpen)
za 7/02/2004 Cursus oriëntatie praktijkdag toeristentoren Herentals om 0900 uur
do 19/02/2004 Technisch onderwerp: Werken met de GPS.
vr 20/02/2004 Cursus rots voorbereidende avond (bergstijgerlokaal 1930 uur)
za 21/02/2004 Groepsweekend te Hockai. Wandelen (Nationaal)
wo 25/02/2004 Bestuursvergadering Kempen
do 26/02/2004 Dia's: 'Onderweg naar Santiago' (Leo De Kort)
zo 29/02/2004 'Wandel mee' (Wim Cools)

Maart 2004

do 4/03/2004 Muurklimmen Wallstreet (sectie Antwerpen)
za 6/03/2004 Cursus oriëntatie praktijkweekend Logbiermé 6/7 maart
vr 12/03/2004 Initiatie muurklimmen met De Bond
do 18/03/2004 Dia's: 'Ladakh-Zanskar' (Paul Van Loon)
vr 19/03/2004 Technisch onderwerp: Basis touwtechnieken rotsklimmen (Paul en Gunther)
za 20/03/2004 Groepsweekend te Godinne. Wandelen en klimmen. (Nationaal)
zo 21/03/2004 Nationale Natuurvrienden wandeldag te Geraardsbergen

outdoor & fashion store

Het trefpunt voor
wandelaars, trekkers,
avonturiers en modebewuste
mensen

AARSCHOT

Herseltsesteenweg 269
(baan Aarschot-Herselt)

Tel 016/56.06.46 Fax 016/56.04.64

e-mail: conquest.aarschot@skynet.be

open alle dagen 9.30-12 u en 13.30-19 u
zat 9.30-18 u zon 9.30-17 u
DINSDAG GESLOTEN

**Bergstijgerleden krijgen 10%
korting !!**

ZOEKERTJES

In deze rubriek kan je gratis je spullen te
koop aanbieden of spullen vragen.

Ben je op zoek naar tochtgenoten. Stuur
jouw verzoek naar de redactie p/a
Jan Van de Ven, Mechelbaan 29
2580 Beerzel, (015) 24 74 62

Of u nu klant bent of niet, in een
P&V-agentschap mag u binnenstappen
met uw verzekeringscontracten om samen
met een adviseur te bekijken of u wel
goed verzekerd bent.

De P&V-agentschappen.
Het bewijs dat verzekeren ook anders kan.

Uw P&V-agentschap te Geel
Pas 147
Telefoon (014) 56 39 11

Uw P&V-agentschap te Turnhout
Grote Markt 32
Telefoon (014) 44 39 11

**B.V.B.A.
Eyckmans
De Haes**

**Algemene
Dakwerken**

**Nieuwbouw - Verbouwing
Timmerwerken
Zink, Lood en Koperwerken**

Stippelberg 14
2260 Westerlo
Tel. 014-548838

Bruulstraat 11
2235 Hulshout
Tel. 015-224559

Kerst Muur klimmen

26 December 2003

Op vrijdagavond gaan de leden van het feestcomité het clublokaal in een ware kerstsfeer brengen.

Voor onze lekkerbekken zal er een haring of hot - dog te verkrijgen zijn van op de BBQ.

Dranken: Gluwein e.a.

Dit alles tegen zeer democratische prijzen .

Voor in de sfeer te komen zouden we het tof vinden als jullie je verkleden.

Thema: kerstmis (wel iets meer dan een muts of hertengewei)

Voor de origineelste is er een prijs voorzien.

Iedereen van harte welkom!!!!

DE ZWERVER

Herenthoutsesteenweg 202
2200 Herentals
tel 014/21.21.18

Rozenberg 110
2400 Mol
tel 014/32.04.28

**Alle
Buitensportmateriaal**

JAN COOLS NV

Lichtaartsesteenweg 28
2275 Poederlee
tel 014/88.26.61

- Eerlijke prijzen
- 20 jaar ervaring
- Snelle levering
- Prima service

Goe bezig in de Dolemieten

zondag 6 september

Busje komt zo (Oesje de plaatselijke d.j. is er nog steeds). Iedereen is er behalve Rudy.

Omstreeks 12.55 uur wordt het startsein gegeven en worden we uitgezwaaid door de plaatselijke schoonheden (Max, Bas) en ...

Er wordt nog even nagepraat over de voorbije activiteit (lees BBQ) maar weldra is het stil. Urbain roert 4 uur in de mazoet en het gaat vooruit. Na nog enkele aflossingen van het stuur komen we omstreeks 21.40 uur iets voor sluitingstijd aan in de jeugdherberg St. Nikolaus te Innsbruck.

Peter wilt inchecken op een voor de patron ongelukkig moment (hij gaat juist eten) en we vliegen bijna terug buiten. Op Peter's vraag "Habe sie unsere e-mail bekommen" hoort hij het in Keulen donderen (en we zitten reeds in Innsbruck). We mogen toch blijven en na 2 halve liters vinden we dat we goe bezig zijn.

Om 23.00 uur vliegen we onverbiddelijk uit de bar en zijn we zedelijk verplicht om onze lager op te zoeken.

Om 23.15 uur krijgen we onverwachts bezoek van een schaars geklede plaatselijke schoonheid. Daar dit bezoek slechts 1 seconde duurt denken we dat ze zich van kamer vergist heeft. Het wordt stil in de kamer en we hebben fantasie genoeg om te gaan snurken.

Na 1 uur komt er druk op de fluitketel (van die 2 halve liters) en de een na de andere trippelt richting w.c.

Houtzagerij "bergstijgers" werkt op volle toeren en tegen de morgen is al het werk gedaan.

maandag 7 september

Na een heerlijk ontbijt wordt de bus terug gestart richting Italië. Al vlug krijgen we bezoek van Chemical Herman, zijn overdrukventiel gaat af en de verdere rit gebeurt met open vensters.

Over de Brennerpas en door het Pustertal komen we na enkele uren aan het begin van onze tocht, alwaar we afscheid van de klimmers (Rudy, Urbain en Gunther) nemen.

Na 20 min. lopen we voorbij de Dreischusterhutte. We lopen door een brede vallei en beginnen dan aan een zware klim van 1150 m. Volgens Vic zijn we goe bezig maar andere denken van ni. Een opa met kleinzoon steken ons in een vlot tempo voorbij.

Na verloop van tijd begint het te regenen. Omstreeks 13.00 uur bereiken we de Dreizinnenhutte waar we ons te goed doen aan "gemüse suppe mit wurstel". Nu komt het grote werk. Voor ons ligt de Via ferrata Paternkofel en zijn vele in de rotsen uitgehakte tunnels. Een gigantisch werk uitgevoerd door soldaten in de 1ste wereldoorlog. We zitten volledig in de mist en van de uitzichten kunnen we nauwelijks genieten. De Dreizinnen krijgen we niet te zien en onze gedachten gaan naar onze klimmers die op dit ogenblik ergens in een "5" hangen van de Preusturn.

We traverseren aan de voet van de Dreizinnen en komen weldra aan de Rifugio Auronzo. Daar zien we onze straffe mannen zitten achter het venster, de warme kachel en een grote pint. Met dit weer was klimmen onverantwoord en dus een juiste beslissing. Na een uitgebreid avondmaal en enkele afzakkers gaan we slapen.

dinsdag 8 september

Na het ontbijt begeven Peter en Urbain zich naar de receptie om af te rekenen. Na moeizame onderhandelingen krijgen we toch korting op de overnachtingprijs.

Het weer ziet er redelijk uit en we vertrekken richting rifugio Fonda-Savio. We gaan

langs de via ferrata Bonacossa, waarvan slechts enkele passages moeilijker zijn. Door de mistflarden heen kunnen we genieten van het unieke landschap.

Omstreeks 11.00 h stappen we de Fonda-Savio hut binnen en doen we ons tegoed aan een mertillo-grappa. "Auf ein been kan man nicht steen", en we bestellen er nog een.

Ondertussen is het weer verslechterd.

Om de afdaling van vandaag in te korten, willen we in de col de Varda de stoeltjeslift nemen. We hebben inlichtingen genomen, en de lift zou in werking zijn. De tocht naar de lift is zwaarder dan verwacht. Het stijgen en dalen kan op de kaart van 1/50.000 niet goed geïnterpreteerd worden.

Op de koop toe is de lift wegens het slechte weer niet in werking. Enkele fysieke, maar vooral mentale klappen worden uitgedeeld, gelukkig zijn we goe bezig.

We stappen onder de lift door naar Misurina, waar we opgewacht worden door Rudy, die wegens een voetblessure vandaag niet meegestapt heeft. Trouwens door het slechte weer hebben de klimmers afgezien van hun programma.

Met onze bus verplaatsen we ons naar de passo dei Tocci, waar we op de parking deze enkele dagen achterlaten. Van hieruit pakken we het pad op naar de rifugio Vandelli. Na 1 1/2 h, langs een op- en neergaand pad komen we bij de wondermooi, aan het lagio Sorapis, gelegen hut aan. Eerst drogen we ons gerief, en dan vervallen we in ons vast stramien: aperitief, lekker eten en nakaarten. Tussen pot en pint hitst Bart, Rudy en Urbain op, om de beklimming van de Antelao eens te bekijken. Een mooie maar vrij zware top. Ze zien het wel zitten. Hoe meer pinten, des te meer kandidaten. De trekkers zouden slechts met vier overblijven.

Na het maken van het verslag, trekken we met ze'n allen naar de zagerij.

Woensdag 10 september

De huttenwirt voorspeld sneeuw en raad de via ferrata Vandelli af. Wij weten beter en beginnen er toch aan. Het weer is niet zo dreigend als de vorige dagen. Langs de ketel van de Sorapiss bereiken we de eerste ladders van de inklim. Onze weg wordt gekruist door enkele schichtige gemzen. Gestaag winnen we hoogte langs de stalen kabels. Onder ons een pijlloze diepte. Ladder na ladder, kabel na kabel klimmen we de zon tegemoet. De stemming is optimaal en voor het eerst genieten we van een grandioos panorama. In de verte kunnen we voor de

Specialist in buitensportmateriaal

BERGSTIJGERS
10 % korting

TROTTER

Nieuwstraat 66 2440 Geel

Tel. 014 / 59.24.61

di - vrij : 9.30 u - 12.30 u & 13.30 u - 18.30 u
zaterdag : doorlopend van 9.30 u - 18.00 u

Traiteur Koen VERBEECK

Voor al uw feesten, barbecue's, recepties,
warme- en koude bufetten, ...

Elsleukenstraat 4
3201 Langdorp (Aarschot)
Tel: (016) 56 71 77
Gsm: (0476) 56 01 03

eerste maal de Dri Zinnen in volle glorie waar-nemen. We passeren langs een aantal moeilijke ongezeekerde passages en tredzekeerheid is hier een absolute vereiste.
We verpozen in de Bivacco Comici, een stalen noodonderkomen met negen slaappleatsen. Een pijnlijk moment breekt aan. Afscheid van de Antelao klimmers. Ze moeten nog 1 1/2 uur verder stappen dan de trekkers. Amper na 10 min. rustpauze staat Urbain recht en vraagt aan zijn vier teamgenoten om ook in te pakken. Groot is zijn verbazing als enkel Rudy aanstalten maakt. De drie anderen hebben elk wel een reden om toch waar met de trekkers verder te stappen. Uiteindelijk vertrekken de Antelao klimmers met twee full speed.
Van de bivak naar Forcella Grande blijkt nog een vermoeiende tocht te zijn. Op en neer tussen pinus humus mullus (lees dwergden) met soms nog enkele gezeekerde passages.
Stipt om 17.00 h binnen topo-tijd komen we aan in de Rifugio San Marco.
Bij het inchecken aan de balie stuiten we op weerwraak van de klimmers. De dochter van de huttenwirt heeft instructies gekregen van de klimmers om ons geen bier te serveren. Kan niet baten, dankzij ons charme offensief blijven we goe bezig, en krijgen we ons gerief.
Na een lekkere maaltijd en gezellige babbel eindigen we op de klassieke wijze, en hopen we dat de klimmers bij een vette dikke zure huttenwirt zijn terecht gekomen.

De klimmers

*Vanaf de Bivacco Comici willen we vlug doorstappen omdat we vanaf de St. Marco hut nog 1 1/2 uur verder moeten naar de Rifugio Galassi. Onze ontgoocheling is des te groter, omdat uitgerekend onze opstoker Bart, om de Antelao te beklimmen het voor bekeken heeft. In een stevig tempo bereiken we de St. Marco hut. Onderweg hebben we de Antelao in al zijn glorie zien liggen.
In de St. Marco hut lessen we onze dorst, en geven we de dochter van de huttenwirt instructies om de aankomende trekkers, geen bier te geven, als vergelding.
We vinden dat we goe bezig zijn en stappen verder naar de Galassi hut. Daar aangekomen ondervinden we vlug dat we bij een magere triestige gierige huttenwirt zijn aanbeland en na twee uur kou geleden te hebben willen we zelfs terugkeren naar de St. Marco hut, maar de Antelao weerhoudt ons ervan.*

Donderdag 11 september

Nadat we onze sigg flessen hebben gevuld met aqua sin gas con micropura zetten we onze tocht verder richting Forcella Piccola. Het weer is picco bello, en al vlug passeren we de inklim naar de Antelao. Onze gedachten zijn bij onze klimmers.
Weldra komen we aan de Galassi hut. We blijven er niet lang want het is er veel te koud. We volgen een stijgend pad naar de morene van de westelijke gletsjer en komen uit bij de Lastrone del Pan dei Arboi, een gladde, met kabels gezeekerde wand van de II moeilijkheidsgraad. Aan de voet van via ferrata word onze aandacht getrokken door gefluit.
In de verte ontwaren we Urbain en Rudy die op de terugweg zijn van de Antelao naar de Galassi hut.
Door de echo van de omringende bergen kunnen we "perfect" communiceren. Op de vraag "zijn jullie op de top geweest" verstaat Paul "teveel snee" en Peter "op wel twee". Nadat we al een hele tijd in de wand zitten, slaat het weer om. Dreigende onweerswolken komen over de col op ons af. Na een klim van 180 m komen we op de col. Ondertussen is het beginnen te sneeuwen en we besluiten om zo snel mogelijk aan de afdaling te beginnen. Een hevig onweer met zware windvlagen is onze bondgenoot. Via de morene dalen we snel af en belanden we in een tobogan (waterglijbaan), die gezien de omstandigheden, moeilijk te nemen is. Het onweer hangt vlak boven ons en we haasten ons in de richting van de Rifugio Antelao. In het zicht van de laatste col Forcella Piria worden we ingehaald door Rudy en Urbain.

De klimmers

*Om 6.00 uur wordt Rudy gewekt door Urbain. Zonder ontbijt starten we om 6.30 uur richting top Antelao.
Volgens de huttenwirt is het bereiken van de top niet mogelijk. Rond 9.00 uur bereiken we de bivakhut Piero Cosi (3102 m). Onderweg ondervinden we verschillende moeilijkheden. Vooral de laatste 150 m naar de bivakhut zijn gevaarlijk. Na overleg beslissen we om terug te keren. Tijdens de afdaling blijkt de beslissing, niet naar de top te gaan gegrond. Door de verijzing van het*

oppervlak duurt het eerste stuk van de afdaling langer dan de klim. Om niet zo diep naar de Galassi hut te moeten afdalen proberen we op hoogte een doorsteek te maken naar het pad van de trekking. In de verte ontwaren we op de morene de trekkers. Om hun aandacht te trekken begint Urbain te fluiten en Rudy te "moonen".

Aangezien de doorsteek niet mogelijk is zijn we verplicht om af te dalen tot aan de "frisse "Galassi hut" waar we er dan maar ene pakken. Vol energie beginnen we de achtervolging op de trekkers. Aan de voet van de steile wand breekt een onweer los. Om zo snel mogelijk uit deze gevarezone te zijn klimmen we solo. Boven op de smalle col worden we door de felle wind bijna van de graad geblazen.

In ijtempo beginnen we aan de afdaling. Een moeilijke passage is een tobogan, welke langs de zijkanten volledig besneeuwd is. Enkel door het water kunnen we deze hindernis overbruggen. We vorderen verder door weer en wind. In de verte ontwaren we de trekkers, en we besluiten om ze ongemerkt te benaderen. Een half uur later zijn we terug samen.

Het weerzien is hartelijk en de straffe verhalen komen boven.

Samen dalen we af naar de Rifugio Antelao, waar we zeer gastvrij worden ontvangen. De kachel wordt aangestoken: gezelligheid troef. We proeven het assortiment grappa. Volgens ons zijn we terug goe bezig.

We beëindigen ons verslag en trekken naar de zagerij aangezien de bestellingen blijven binnen komen.

Vrijdag 12 september

Deze nacht teisteren zware windvlagen de Antelao hut, en slechts tegen de morgen gaat de wind liggen.

Na het ontbijt treffen we de laatste voorbereidingen om de lange afdaling naar Pieve di Cadore aan te vatten.

We zijn blijkbaar een interessante groep, want bij het vertrek moeten we van de knappe huttenwirts nog vlug poseren voor een groepsfoto.

In een geforceerd tempo dalen we bijzonder vlug, en rond 9.00 uur staan we reeds op het kleine stadspleintje alwaar we een kwartier later reeds op de bus stappen, richting Cortina.

Terwijl Peter en Rudy vanuit Cortina, met de taxi ons busje gaan ophalen, dat we achter gelaten hebben op de parking van de passo Tre Crocé, doen wij ons in de bar van het busstation tegoed aan nog een laatste "grande birra".

Stipt om 12.30 uur vatten we samen de lange terugweg aan richting Herselt, waar we 12 uur later iets na middernacht aankomen.

Een beetje moe maar voldaan en in de wetenschap dat we goe bezig geweest zijn, nemen we afscheid van elkaar. We zullen weer heel wat te vertellen hebben.

Nieuwjaarsreceptie en algemene ledenvergadering

Op vrijdag 2 januari 2004 om 20.00 uur houden wij onze jaarlijkse nieuwjaarsreceptie en algemene ledenvergadering.

Bij een drankje en een hapje blikken we even terug op het voorbije jaar.

Kijken we naar de toekomstplannen voor het volgende jaar.

Daarom hopen we te mogen rekenen op een grote opkomst.

Genoeg redenen om te komen dus.

Het bestuur

Peter, Rudy, Urbain, Herman, Bart, Paul, Gunther, Fik, Eddy.

Een sabbatjaar

(vervolg)

09/09/03

Sinds we vorige week onze laatste mail hebben verstuurd, is er weer het een en ander gebeurd. Onze bron, die een zadelmaker wist te Livingston, stuurde ons een mail. Hij heeft zich namelijk vergist van stad, het moest Harlowton zijn. Deze stad ligt ongeveer een 100 tal kilometer noordelijker. Van waar we ons nu bevinden is dit ruim 400 km verder noordwaarts. Na rijp overleg beslisten we om dan toch maar terug te rijden. De zadelmaker in kwestie zou een echte stielman zijn. Na een dag rijden komen we toe in Harlowton. Inderdaad, de mensen kennen hier een zadelmaker, die luistert naar de naam Mr. Schenk. Hem vinden is dan ook een makkie. Als we er toekomen is het juist lunchtijd, we komen straks wel terug.

In het lokale park gaan we even werken aan de inwendige

mens. Even later stopt er een Cadillac, en stapt er een mager mannetje uit. Hij stelt zichzelf voor als Jarl en is een "filmmaker". Normaal woont hij in Vermouth, maar hij komt enkele kleine dingen doen aan zijn huis hier. Na wat gepraat te hebben, nodigt hij ons uit bij hem thuis. De elektriciteit en het water is wel niet aangesloten, weet hij ons te vertellen. We gaan eerst onze zadelmaker bezoeken en dan gaan we in op zijn uitnodiging. Mr. Schenk is inderdaad een echte "stielman". De zadels die bij hem thuis liggen, zijn getuigen van zijn vakmanschap. Een zadel bestellen is geen enkel probleem, enkel de wachttijd. Je moet vier (4) jaar wachten op het zadel, zoveel werk heeft deze man. Dan toch maar even niet.

Onze "filmmaker" zijn huis staat nog een 100 tal km 's verder noordwaarts. We gaan mee, we zullen wel zien wat er gebeurt. Op zijn eigendom staat er een keigrote schuur, waar we hem enkele dagen in helpen om deze toch een beetje in orde te krijgen. De elektriciteit en het water zijn niet aangesloten, en we moeten ons zodoende wassen in de lokale beek. Het water is er niet te koud, alhoewel. We leren er ook zijn beste burens kennen: Duane en Liz. Dit zijn twee gepensioneerde onderwijzers, die hier in Lewistown een heuveltje gekocht hebben. De totale oppervlakte van hun domeintje bedraagt: 500 acres, dit is +/- 200 hectaren. De helft moeten ze wel delen met Liz haar broer. Het werkhuis van hem, is om van te watertanden, zovele speciale machines. Van hieruit heb je een mooi zicht over de ganse vallei, alleen weeral spijtig van de vele rook die ook hier hangt. Wij gaan Duane een paar dagen helpen met het splitten van hout. Wij worden hier als tegenprestatie enorm goed in de watten gelegd door de vrouw des huize. Ons buikje weet gewoon weg niet wat het overkomt. Voor ons is dit houtsplitten enorm fun, na al die tijd van nietsdoen. Wij mogen hier zelfs een warme douche nemen. Een echte warme douche, wat een gevoel. Op zaterdag avond nemen ze ons zelfs mee naar een lokaal Blue's festival. Het is niet dezelfde sfeer als wij gewoon zijn. De mensen zitten er gewoon te luisteren vanuit hun stoeltjes. Er wordt zelfs helemaal niet gedanst en het ergste van al; geen bierstanden. Maar aan dit laatste, passen we een mouw aan. In een lokale winkel halen we enkele blikjes bier, doen er een hoop ijs in, en terug naar de weide. Het is hier wel geen gewoonte om in het openbaar bier te drinken. Zo dus, gieten we de blikjes bier in ondoorschijnende bekertjes, en is ook dit probleem van de baan. Uiteindelijk zijn en blijven we toch nog altijd Belgen. ! Na een keitof optreden van de verschillende groepen, begeven we ons te rug naar huis.

Je kunt, bij Duane thuis, wel goed zien dat het fervente aanhangers zijn van Bush. Overall in huis foto's en Amerikaanse vlaggetjes tot zelfs in de hof toe. Aan een dagelijkse vlaggegroet doen we niet mee (Grapje). Onze "filmmaker" Jarl heeft nog gestudeerd in Berlijn en in Wenen. De mensen hier kennen hem als Dave, maar in de filmwereld zijn er al zovele Dave's zegt hij. Zodoende heeft hij zijn naam veranderd in: JARL von ARLYON. Ben eens benieuwd of hij ooit beroemd zal worden. In Europa, is hij ook in contact gekomen met mensen, die bezig waren met alternatieve geneeskunde. Hij kent er wel wat van en oefent een beetje op ons.

Na een verblijf van een kleine week is het weer eens tijd om op te krassen. Het weer is aan het veranderen, het is frisser aan het worden. Dus tijd om zuidwaarts te gaan. Als onze bron zich niet vergist had, waren we hier nooit geweest, of hoe een dubbeltje rollen kan.

18/09/03

De dinsdag hebben we dan Lewistown en Jarl de "Filmmaker" verlaten. We rijden nu terug naar het

Yellowstone National Park. We zijn de afgelopen zondag nog met de Jarl naar een huwelijksverjaardag geweest van een echte Amerikaanse senator: Ed Butcher. Wij dachten dat is een Big Party. Helaas, 3 maal helaas, dat was een echte tegenvaller. Het feestje was te doen in het lokale park, we zijn dan ook niet al te lang gebleven.

Wanneer we, woensdag morgen, onze ogen opendoen valt er smeltende sneeuw uit de lucht. Het is op deze hoogte, ± 2200 meter, al erg fris. Wanneer we wat verder rijden en over een pas van 2500 meter komen, ligt er al enkele centimeter sneeuw. Wij stoppen er, en organiseren een echt sneeuwballengevecht. Het is de ideale sneeuw om zoiets te doen. Het is keifun.

's Avonds slapen we op een parking te Colter. Echter, als wij al een uurtje in onze slaapzak liggen, worden we gewekt. De lokale ranger zegt, dat we op een camping moeten gaan staan.

Dit is dan wat we in het leger, een nachtelijke escape noemen. Woensdag bezoeken we het Teton National Park. Hier worden er hele bussen toeristen gedropt. Wij kiezen ervoor om een hiking te doen rond het Emme Mathilda Lake. Eenmaal dat je in de backcountry bent, kom je geen enkele toerist meer tegen. Hier kun je genieten van de rust en de stilte van de omgeving. 's Avonds liggen wel om 20Hr al in onze slaapzak, het is hier hartstikke koud. 's Morgens hebben we maar een kort ontbijt, het is nog veel te koud om hier lang buiten te staan. We rijden op donderdag door een Indian Reservation Park. Wrakken dat we hier overal zien staan. Het lijkt wel een nieuw statussymbool, om zoveel mogelijk oude auto's in je hof te hebben staan. Op vrijdag gaan we in Riverton naar een Pow - wow kijken. Een Pow-wow is een Indiaanse avond, waar de mensen in hun traditionele klederdracht ook authentieke dansjes opvoeren. Het was een bonte mengeling van kleuren en kleren. We hebben ervan genoten. Op zaterdag rijden we verder naar Salt Lake City, waar we onze intrek nemen in de plaatselijke jeugdherberg. Wij willen 's avonds de stad gaan verkennen en eens terug onder de mensen komen in een grote stad. Het uitgaansleven valt niet echt mee. Overall waar we iets willen gaan drinken, vragen ze of we een "membershipkaart" hebben. Die hebben we niet, en we hebben ook geen zin om die voor een avond te gaan kopen. Uiteindelijk vinden we dan toch een kroeg, waar we iets kunnen drinken zonder die kaart. Er is zelfs een live optreden voorzien van een lokale groep. Het meisje achter de toog excuseert zich al op voorhand voor de groep. Inderdaad ze heeft nog gelijk ook, het is loeiend harde muziek. Iedereen is dan ook blij dat ze na een klein uurtje ermee stoppen. Op zondag bezoeken we de stad bij klaarlichte dag. Wij worden aangenaam verrast: het is een zeer propere en mooie stad. 's Middags worden we voor de tweede keer verrast als we Mexicaans gaan eten. De hoeveelheid die we hier krijgen, daar kun je gemakkelijk een heel bataljon mee te eten geven. We nemen dan ook een kleine siësta, dat begrijpen jullie toch! In de late namiddag rijden we naar de woestijn, een stuk buiten de stad. Vanuit de woestijn nemen we een echte off-road weg. Gezellig zijn deze wegen wel, maar het stof komt onze Blue Lagoon binnen langs alle kieren en spleten. We houden halt in een rotswoestijn en overnachten er, met enkel een volledige stilte als gezelschap. 's Maandags doen we de rest van de weg, de auto ziet eruit. Het minste dat we ons bewegen doet enorm veel stof opwaaien, deze keer letterlijk. Voor 's avonds, verkiezen we dan maar op een camping door te brengen. Hier wordt de hele auto netjes opgekuist en stofvrij gemaakt. Dinsdag en woensdag bezoeken we twee parken; Glen Canyon National Park en Arches National Park. Wat een verschil met een kleine week geleden. We hebben hier temperaturen van rond de 30 graden. Het is ook fenomenaal, hoe dat de factor tijd, water en wind hier bezig geweest zijn. De laatste dagen, hebben we ook enkele honderden kilometers gereden door een desolaat landschap. Als we vier auto's per uur tegenkwamen, vonden we het al druk! Voorlopig genieten we van de aangename warmte.

26/09/03

Vanuit Monticello zijn we naar het Indianenreservaat, in de staat Arizona, gereden. Het was een lange en desolate weg. De Indianen, die hier leven, zijn de Navajo's. Van hieruit zijn we naar het Capitol Reef National Park gegaan. Op vrijdag hebben we er een hiking gedaan van ong. 14 Km. Het was een hiking (trekking) die ons 450 m hoger bracht met een prachtig zicht over de ganse canyon. Voor 's avonds beslissen we dan ook maar om een camping te nemen. Het is een kwestie van de uiterlijke mens eens proper te maken. Als we daarna in het stadje Tropic iets willen gaan drinken, vinden we geen enkele pub. In het lokale pizza-house hebben ze geen licentie om alcohol te verkopen. We mogen wel van de juffrouw, drank gaan kopen in de lokale winkel en daarna op hun terras komen uitdrinken. Dat doen we dan maar. Het zijn wel van die zotte situaties die je in België niet direct gaat tegenkomen. Zaterdag vertrekken we naar Bryce Canyon. Dit vinden wij, niet echt een heel mooie canyon. Misschien hebben wij er de laatste tijd al teveel gezien? We rijden dan ook vrij snel door naar Zion National Park. In de namiddag gaan we met het lokale busje een stukje de canyon in. Vanuit het eindpunt van de bus, kun je een rivierwandeling maken die je verder de canyon inbrengt. Op een bepaald moment moet je wel je schoenen uitdoen om verder te gaan, los door de rivier. Het is maar frisjes aan de voeten. De hele canyon geeft wel een ongelofelijk goed gevoel. In het terugrijden, verteld de buschauffeur ons, dat ze hier nog een heel moeilijke trekking hebben. Het is de "Angels Landing" een trekking van 8 km, die 450 m naar boven gaat en over een bergkam loopt. Wij besluiten dan ook, om deze maar eens te doen. Op zondagmorgen, na een stevig ontbijt, zijn wij er klaar voor. Wij willen de Amerikaanse moeilijkheidsgraad wel eens verkennen. Het eerste stuk valt wel mee, het is een niet al te breed padje. Het tweede deel is ongeveer 800 meter lang en loopt over een bergkam naar boven. Al s we op sommige momenten naar links kijken, gaat het ongeveer 300 m steil naar beneden. Een

weinig naar rechts, is het al niet veel beter. Het is niet echt een trail voor mensen met hoogtevrees. Na een klein uurtje stappen staan we boven op "Angels Landing". Veel sneller dan we verwacht hadden. De gids spreekt namelijk over een trekking van 4 Hr. Als dit de Amerikaanse moeilijkheidsgraad is! Boven komen we Ben tegen. Hij is een Nederlander uit Roosendaal, en is hier op zijn tweede huwelijksreis. Hij heeft enige tijd geleden zijn eerste vrouw verloren aan longkanker. Vanaf het moment van de vaststelling van de kanker en het overlijden, zijn er maar 4 weken over heen gegaan. Ik ben sinds dit voorval heel anders beginnen denken en leven zegt hij tegen ons. Het is wel spijtig dat er eerst zoiets dramatisch moet gebeuren, vooraleer een mens anders begint te leven en te denken. In het naar beneden gaan komen we een vrouw tegen. Zij staat te bibberen en te beven, ze kan niet meer naar boven of naar beneden. Ze is helemaal bevangen van de hoogte. Ze ligt zelfs te stotteren als ze moet praten. Wij besluiten dan ook maar om deze vrouw mee naar beneden te nemen. Jurgen loopt voor haar en ik erachter, zodat ze een veilig gevoel heeft. Onderweg praten we constant met haar om haar enigszins af te leiden van de grote hoogte. Na een poos is ze beneden. Wij hebben haar gewoon naar beneden "geluld".

's Avonds rijden we verder naar Las Vegas, maar eerst moeten we een heel stuk door echte woestijn. En warm dat het hier is! We worden met verstomming verslagen als we in Las Vegas toekomen. Wat is dit hier allemaal? Het lijkt wel een speelgoedstad voor grote mensen. Op de Las Vegas boulevard, komen we alle belangrijke monumenten van de wereld tegen. Zoals daar zijn; de piramiden, een obelisk, de Eiffeltoren, gondels uit Venetië, het Vrijheidsstandbeeld enz. Ik verschiet ervan, dat een chauffeur hier de rode lichten nog ziet staan temidden van al die andere kleurrijke lichten. We gaan 's avonds dan ook de stad verkennen. Er wordt in deze stad gegokt dat het een lieve lust is. Ik zou het geld wel eens willen zien dat er hier op een avond wordt verspeeld. Ieder casino is op een andere manier ingericht, in functie van zijn eigen thema. Het is een overweldigende stad. De zondag nemen we een rustdag in ons motel. Het is veel te warm buiten, en binnen, met de airco, is het lekker fris. Maandag verplaatsen we ons naar Death Valley. Deze plaats heeft zijn naam helemaal niet gestolen. Enkel wat cactussen zien we hier staan en voor de rest niets. Toch heeft deze streek ook zijn charme. Als we in de lokale winkel iets te drinken kopen, zegt de mevrouw dat het vandaag een frisse dag is. Wablie! Een frisse dag? Het is om 17Hr30, in de schaduw, nog steeds 40 graden. 's Nachts kamperen we in Death Valley, alle vensters van de auto staan open, maar het blijft er warm in. Jurgen beslist, om zijn thermarest matje te nemen en op het dak van de auto te leggen en hier te slapen. Op het moment, dat de zon 's morgens, haar hoofd boven de bergen laat zien, begint het kwik al zeer snel te stijgen. We rijden verder door Death Valley, met alle vensters open. Even stil staan, en de temperatuur loopt zo op in de auto. Een wagen met airco zou nu wel zeer handig zijn. 's Avonds logeren we in Yosemite National Park, op een hoogte van 2100 m. Hier liggen we al om 20Hr in onze slaapzak, en we trekken hem goed toe. Wat een verschil met gisterenavond. Op aanraden van de rangers doen we de hiking: Half Dome. Een roundtrip van ongeveer 25 Km naar een top die 1493 meter hoger ligt. Met een temperatuur van meer dan 30 graden beginnen we eraan. Het is onderweg wel even puffen. Zelfs als we al een heel stuk hoger zijn, blijft het warm. De laatste 150 m naar boven zijn pas echt geweldig. Ze hebben twee stalen kabels gespannen, en hier tussen moet je naar boven. Zonder deze kabels is het niet te doen, zo steil gaat het hier naar boven. Ik ben zelfs een paar keer gestopt om wat zuurstof bij te tanken. Maar het uitzicht op deze berg, maakt ook dat deze inspanning weer wordt beloond.

Onderweg in een museum gelezen, het is geschreven door een Indiaan. In de tijd, voor de Blanke Man er was, leefden we in harmonie met de dieren en met Moeder Aarde. We namen enkel hetgeen we nodig hadden. Toen kwam de Blanke Man uit het Oosten. Hij dacht dat we "Wilden" waren, die leefden temidden van de wildernis. Maar het echte "Wilde Westen" is pas begonnen toen de Blanke Man uit het Oosten kwam.

30/09/03

Vanuit Yosemite National Park rijden we westwaarts richting San Francisco. In Mariposa, gaan we naar de lokale laundromat. Na een klein uurtje ruiken onze kleren weer als nieuw. Als rugzaktoerist is het wel handig reizen in Amerika. Op vele plaatsen hebben ze hier publieke wasserijen en douches. In Merced vraag ik aan een zwarte, die hier passeert, of er hier ergens een camping is. "Dat weet ik niet." Zegt hij. "Ik ben niet van hier, maar ik heb hier wel 3 maanden in de bak gezeten." Oei! Als ik hem vraag: "Waarom?" krijg ik als antwoord: "Omwille van het vele vechten." Keitoffe kerel! Maar hij ziet al snel, dat hij geen partij is voor mij! . Uiteindelijk vinden we een plaatsje, ergens langs een rustige weg. Zaterdagmorgen vertrekken we naar het Sequoia National Park. In dit park, bevinden zich bomen, waarvan de geschatte leeftijd ergens tussen de drieduizend en de drieduizend vijfhonderd jaar ligt. Het zijn hele kanjers! Sommige van deze bomen zijn ruim 80 m. hoog. Je moet met minstens tien man zijn om ze te kunnen omarmen. Hier, in dit park mogen we terug een kampvuur maken. Dit laten we ons dan ook geen twee keer zeggen. Op zaterdag en zondagavond ontsteken we terug de vuren. Met een natje en droogje erbij, en wat frissere temperaturen, genieten we er ten volle van. Ondertussen, staat er weer een zeer heldere sterrenhemel. Wat kan het leven, soms toch eenvoudig zijn. Maandagmorgen, besluiten we om verder zuidwaarts te rijden. Het is in principe, ons laatste traject op Noord-Amerikaanse bodem. 's Avonds arriveren we bij Belgen thuis in Los Angeles. Wanneer wij dachten, dat we al veel jungle gezien hadden, dan hebben we het grondig mis. Hier, in Los Angeles, dat is pas jungle! De mensen onderweg hadden er ons al voor verwittigd. Je moet in dit verkeer, geen twee ogen

03/10/03

Op dinsdag zijn we naar de internationale luchthaven van LA geweest. Maar hier konden we geen last-minute ticketten kopen. In de lokale bib zijn we dan naar site's aan het zoeken geweest met speciale aanbiedingen. We konden ook hier geen kopen, daar we geen adres hebben in Californie. Dan maar terug naar de Belg die hier woont. Uiteindelijk, hebben we dan toch de nodige ticketten. Maar eerst was er een misverstand met de verkoper aan de telefoon. Hij wilde ons al dezelfde avond op de vlieger zetten, naar Guatemala. Maar dit hebben we op tijd rechtgezet. Wij hebben ervoor gekozen om naar Guatemala te vliegen. Mexico geeft mij, Luc, al een hele tijd een slecht gevoel en ook omdat onze verzekering niet geldig is in Mexico. We zouden nu dus vertrekken op woensdagavond. Morgen, woensdag, moeten we zien dat we de auto verkocht krijgen. Dinsdagavond zijn we even langs een garage gereden om te zien of we onze auto verkocht krijgen. In de garage, was er een werknemer, die interesse had voor onze auto. Maar hij moest eerst overleggen met zijn baas. Deze laatste zou hem het geld moeten voorschieten. Hij vroeg of we morgenvroeg terug wilde komen. Voor ons was dit geen enkel probleem. Voor de laatste avond hier op Amerikaans grondgebied, wilden we graag nog eens in onze Blue Lagoon slapen. Het was niet echt gemakkelijk, om een rustig plaatsje te vinden in deze stad. Maar we hebben er een gevonden in een wijk, langs de kant van de weg. 's Morgensvroeg, om 7 uur, zijn we wel moeten verhuizen. De buurman, die zijn krant kwam halen, zag ons staan. En dreigde ermee om de politie te bellen. Het is toch tijd om op te staan en we zijn dan maar vertrokken. Eerst op de parking, van een lokale GB, onze rugzakken gaan inpakken en alle overvloedige rommel weggooiden. Het overschot van onze dozen met eten, zoals puree, rijst, koffie, poedermelk en bakolie geven we weg aan een dakloze die er juist passeert. Onze rugzakken zitten stampvol, terwijl ons motto juist is: Travel Light.

Na een ontbijt rijden we naar de bewuste garage. Maar de gast heeft geen geld kunnen bemachtigen. Dan maar naar de volgende garages. Er zijn er wel enkele die interesse hebben, totdat ze zien dat hij een Canadese nummerplaat heeft. Deze auto krijgen we nooit ingevoerd in de Verenigde Staten, is hun antwoord. Na enkele tientallen bedrijven bezocht te hebben begint onze tijd aannemelijk krap te worden. Wat nu? We kunnen hem toch moeilijk achterlaten op de luchthaven? Het begint er wel zo naar uit te zien. We rijden nog eens binnen bij iemand, die echt heel oude auto's heeft staan. Maar hij heeft geen plaats meer om de onze te stallen. Als we er weg rijden, komen er juist twee gasten voorbij, in een schijnbaar dronken toestand. Voor de lol roep ik, Luc, naar hun: Hela mannen, gene auto kopen? Je kunt hem hebben voor 200 dollar. Wat? Voor 200 dollar! Dat lijkt wel een goede deal. Maar ze hebben geen geld, maar kennen iemand die er wel heeft. Een van hun gaat met ons mee, zo komen we nog eens in van die heel kleine straten te LA. Maar zijn maat is niet thuis. Verloren moeite dus. En nu? We rijden terug naar de grote straat en ineens doet hij ons stoppen. Daar staat een andere maat van hem, een straatdealer, hij verkoopt en koopt alles. Je kunt er zelfs geld lenen en tegen woekerprijzen terug betalen. Deze hoort van ons voorstel en koopt onmiddellijk Blue Lagoon voor 200 dollar. Hij moet ons wel naar de luchthaven brengen. "Dat zal ik doen, en nog wel in stijl." zegt hij. Hij blijkt namelijk een oude Mercedes te hebben. Alles laden we uit onze wagen, als laatste nemen we de dreamcatcher eruit. Met een beetje heimwee, nemen we afscheid van Blue Lagoon. Hij heeft ons, drie maanden, lang heel trouw overal heen gebracht. Die twee keer, dat hij even heeft gesputterd, vergeven we hem. Ook de keren dat hij soms wat gulzig was. Nobody is perfect. Eind goed al goed, en een tijdje later staan we dan in "stijl" voor de luchthaven. We nemen afscheid van onze koper. "Ik krijg deze auto, gemakkelijk verkocht voor 600 dollar." zegt hij nog tegen ons.

We dachten, dat we het voor vandaag allemaal wel gehad hadden. Maar dat was wel serieus misrekend. Bij het inchecken, mochten we de vlieger niet op. We hadden geen visa voor Guatemala en enkel een one-way ticket. Gisteravond, bij de bestelling was er geen enkel probleem, nu ineens wel. Wat nu weer? Met dit ticket zouden ze ons in Guatemala terugsturen naar LA en de vliegmaatschappij een boete laten betalen. Er zat niets anders op, om een extra ticket te kopen dat ons nog eens verder bracht. We mochten zonder visa en met een retourticket, 3 maanden in Guatemala verblijven. We nemen dan maar een ticket, dat ons binnen drie maanden naar Bogota in Columbia brengt. Helemaal blij met deze oplossing zijn we wel niet. Maar het is dit of niet vertrekken. Na een kleine twee uur palaveren, krijgen we dan toch alles in orde. Na een vlucht van vijf uur landen we op donderdagmorgen in Guatemala City. De pollutie slaat ons hier om de oren. Ons keeltje, laat al na korte een schrapend geluid horen. We zijn hier nog maar net. Dat belooft. We zijn ook dadelijk in een hele andere wereld terecht gekomen. Vanaf nu moeten we terug ons beste Spaans naar boven halen. Het zit blijkbaar diep verstopt. Maar we hebben negen maanden de tijd om het deftig te leren. Uiteindelijk, belanden we, dan doodmoe, in een hotel. Het was me een dagje geweest. Maarja, ook dit is een facet van reizen.

Wordt vervolgd....

FEESTWEEKEND ARBREFONTAINE 2004

Klassiek gaat ons feestweekend door in Wallonië. Na Modave, Jalhay en Otrré, gaan we nu Arbrefontaine onveilig maken. We hebben dus ons oog laten vallen op gîte d'étape in een onooglijk klein dorpje in de buurt van Lierneux.

Gîte d'étape CBTJ
Rue les Marottes 48
4990 Arbrefontaine
Tel. 080 31 96 63

De oude boerderij, volledig gerenoveerd, is gelegen in het centrum van het dorpje. Het huis beschikt over een mooie grote zaal. Er zijn 52 bedden verdeeld over 9 kamers. We hebben het ganse huis vanaf vrijdagavond voor ons alleen. Het huisreglement bepaalt één prijs voor het ganse weekend.

Om alles een romantisch winters karakter te geven heeft de Vic (en hij kent veel schoon volk) bij Sabine Haegedoorn sneeuw besteld. De liefhebbers kunnen dan eventueel langlaufen in de buurt of zelfs gaan alpineskiën.

We kiezen voor de all-in formule.
De overnachtingen !
Alle dranken !
Alle maaltijden vanaf zaterdag ochtend !
De kas sponsort het aperitief !!!

Deelnemingskosten:

Voor hen die vrijdagavond komen:

Volwassene	€ 45
Kind 12j tot 16j	€ 25
Kind -12j	€ 20

Voor hen die zaterdag komen:

Volwassene	€ 35
Kind 12j tot 16j	€ 25
Kind -12j	€ 20

Let op: kinderen, 1 overnachting betalen, tweede nacht gratis.

Afspraak te Arbrefontaine:

Vrijdagavond 09 januari 2004. Je mag ook zaterdag toekomen.

Meebrengen:

Slaapzak, lakenzak of lakens, eventueel kussensloop, warme wandelkleding,

Zondag:

09 uur Ontbijt
10 uur Katerwandeling
14 uur Middagmaal
Opruimen van het gebouw en
schoonmaak
15 uur Afscheid

Aanbevolen reisweg:

E313 naar Luik, reeds voor Luik de richting 'Arlon' volgen en via de nieuwe tunnels dwars door de stad om zo op de E25 te komen. Let vooral op uw snelheid in de tunnel. Het zou wel eens een erg duur weekendje kunnen worden. We volgen de E25 tot uitrit 49, op de N651 rechtsaf richting Manhay en na één kilometer links de N822 op. Na 9 km komen we te Lierneux. Het dorp doorrijden richting Vielsalm en na maximum één kilometer ergens linksafslaan naar Arbrefontaine. Nog efkes zoeken ...

Hier is't. We zijn er. Oef ... (afstand 150 kilometer, 1 uur 45minuten)

Het feestcomité.

Inschrijvingsformulier feestweekend te Arbrefontaine 9 10 en 11 januari 2004.

Naam:

Straat:

Postnummer: Gemeente:

Telefoonnummer:

Voor hen die vrijdagavond komen:

..... X	Volwassene	€ 45 =	€
..... X	Kind 12j tot 16j	€ 25 =	€
..... X	Kind -12j	€ 20 =	€
	Totaal :		€

Voor hen die zaterdag komen:

..... X	Volwassene	€ 35 =	€
..... X	Kind 12j tot 16j	€ 25 =	€
..... X	Kind -12j	€ 20 =	€
	Totaal :		€

Inschrijvingsformulier opsturen naar Renild De Backer Heide 36 2230 Herselt.

Deelnemingskosten overschrijven op rekening 001-1890284-24

Inschrijven voor 3 jan 2004.

Inschrijven kan ook via onze webstek.

DE ZWERVER

Herenthoutsesteenweg 202
2200 Herentals
tel 014/21.21.18

Rozenberg 110
2400 Mol
tel 014/32.04.28

**Alle
Buitensportmateriaal**

JAN COOLS NV

Lichtaartsesteenweg 28
2275 Poederlee
tel 014/88.26.61

- Eerlijke prijzen
- 20 jaar ervaring
- Snelle levering
- Prima service

Nuttige adressen

Voorzitter : Peter Croonenborghs, (peter.croon@pi.be)

Heide 36, 2230 Herselt, tel (014) 54 92 77

Ere-Voorzitter : Jef Van de Poel,

Wuytsbergen 27, 2200 Herentals, tel (014) 22 45 71

Secretariaat : Victor Verlinden,

Dieperstraat 40, 2230 Herstelt, tel (014) 54 70 00

Lidgelden : Leona Peeraer ,

Wuytsbergen 27, 2200 Herentals, tel (014) 22 45 71

Penningmeester / financiën : Chris Stuyck,

Wochterberg 36, 2200 Herentals, tel (014) 21 32 07

Bibliothecaris : Peter Croonenborghs,

Heide 36, 2230 Herselt, tel (014) 54 92 77

Info Klimmen : Guy Van Gool,

De Bossen 5/5, 2300 Turnhout, tel (0486) 23 61 20

Info Speleo : Ludo De Ceulaer,

Nachtegaalstraat 6, 2550 Olen, tel (014) 22 29 08

Feestcomité : Renild de Backer,

Heide 36, 2230 Herselt, tel (014) 54 92 77

Lokaalverantwoordelijke : Eddy de Haes

Stippelberg 14, 2260 Westerlo, tel (014) 54 88 38

Wandelingen : Wim Cools,

Stationsplein 15B, 2200 Herentals

Materiaalmeester : Bart Verreycken, tel (0486) 69 17 60

Dennenlaan 43, 3271 Averbode

Clublokaal : Wolfsdonksesteenweg 23, Herselt

Klimmuurverantwoordelijke : Paul Calders,

Neerstraat 113, 2230 Herselt, tel (016) 69 65 45

Training

Klimmen clublokaal Herselt

Elke donderdagavond vanaf 20.00 in het clublokaal te Herselt.

Klimmuur stadspark Turnhout

Iedere maandag van 18.30 u ... 20.30 u.

Iedere woensdag van 21.00u ...23.00u
enkel voor +16 jarige

Iedere donderdag van 19.00u ... 22.00 u

Inlichtingen : John Smet tel (014) 41 82 83

Klimmuur Hungaria Leuven

Elke 2de maandag van de maand in samenwerking met Bergstijgers Kessel-Lo.

Inlichtingen Hubert Verbeke tel (016) 62 05 23

Een ongeval?

Wat te doen!

Dadelijk na het ongeval een dokter raadplegen. Medisch attest vragen met de aard van de letsels, vermoedelijke gevolgen en duur van de arbeidsongeschiktheid.

Van het ongeval binnen de 8 dagen bij de maatschappij, aangifte doen aan de hand van een speciaal formulier, via De Natuurvriendensportfederatie Provinciestraat 53
2018 Antwerpen.
Tel. 03 270 02 84.
Fax. 03 235 51 42.
Heidi Van Deuren
(buitensport@nvsf.be)

Maatschappij op de hoogte blijven houden van een eventuele slechte evolutie.

Verlenging inzake werkonbekwaamheid en behandelingsduur steeds staven met medisch attest. (binnen de 8 dagen bij de maatschappij)

Volledig hersteld: Attest van genezing laten opmaken met vermelding van de totale duur van de werkonbekwaamheid.

Zolang je niet genezen bent: niet sporten.

Niet genezen = niet verzekerd!

Bij een ongeval vraagt men steeds het bewijs dat het slachtoffer medisch geschikt was voor het beoefenen van zijn sport.

Verwittig na een ongeval ook steeds iemand van ons bestuur. Wij kunnen je eventueel bijstaan en helpen. Het is daarom ook van belang dat we op voorhand exact weten waar je zinnens bent te gaan klimmen of zult vertoeven. Bel of mail iemand van het bestuur, meldt waarheen je trekt of gaat klimmen. Leona vult het activiteitenregister aan.

